

Niepełnosprawność intelektualna

Dla mnie przyznanie się przed samą sobą, że moja Córeczka oprócz ciężkiej niepełnosprawności ruchowej jest także upośledzona intelektualnie było bardzo trudne...

Nie wiem do końca dlaczego... Chyba to było dla mnie końcem moich złudzeń, że jednak Córcia „wyzdrowieje” i będzie „normalnym dzieckiem”... Patrząc na moją Córcię, która nie mówi

i wielu innych rzeczy nie potrafi robić, widzę małą dziewczynkę z jej ufnym spojrzeniem i chciałabym, żeby była przez wszystkich traktowana z godnością i szacunkiem.

Kilka dni temu, 5 maja, obchodzony był Dzień Godności Osoby z Niepełnosprawnością Intelktualną. Jego celem było przypomnienie, że WSZYSCY mamy równe prawo do BYCIA TRAKTOWANYM Z GODNOŚCIĄ. I wiem, że ktoś może mieć wrażenie, że obchodzenie takich dni niczego nie wnosi; ot, takie puste gadanie. Ale ja wierzę, że mówienie i przypominanie społeczeństwu, szczególnie zdrowym ludziom, że osoba niepełnosprawna, także intelektualnie, nie jest gorszym człowiekiem, sąsiadem czy obywatelem ma sens.

Często jesteśmy tak „zakręceni” w swojej własnej rzeczywistości, że nie dostrzegamy świata innych ludzi wokół nas. Ludzi, którzy tak bardzo się od nas różnią wyglądem czy zachowaniem, a jednocześnie pragną i zasługują na taki sam szacunek i poszanowanie ich godności jak zdrowi ludzie.

Pozdrawiam serdecznie,

Mariola ☐

P.S. Więcej wpisów z serii “Życie z letalną chorobą dziecka” znajdziecie [tutaj](#) .

- **Spodobał Ci się ten artykuł? To bardzo się cieszę ☐ Będzie mi miło, jeśli skomentujesz i udostępnisz! Dzięki Tobie będzie on miał szansę dotrzeć do kogoś, kto być może potrzebuje go przeczytać.**
- **Obserwuj mnie na Facebooku [lamarida.pl](#) FB**
- **Śledź mnie na Instagramie [lamarida.pl](#) Instagram**
- **Dziękuję i pozdrawiam! ☐**